

derne nu ere saa forandrede, at Regjeringen tør tilraade nogen Forandring i de bestaaende Forhold, og der er derfor ogsaa for næste Finantsaar andraget paa en lignende Bemyndigelse som den, den hidtil har havt, der isvrigt ogsaa er stemmende med den Praxis, der har fundet Sted inden Aaret 1848. Regjeringen har stadigen havt sin Opmærksomhed henvendt paa dette Anliggende, men det er paa den anden Side umiskjendeligt, at Sagen maa behandles med megen Varsomhed. Den angaaer nemlig en Gjenstand af 6 til 7 Millioner for Statskassen, som det af de høstrukte statistiske Data vil fremgaae er det Beløb, som den svævende Statsgjæld nu udgjør, og i Forbindelse med dette Beløb staaer endnu en Bevægelse indad formedelst Indbetalinger paa den svævende Statsgjæld, og en Bevægelse udad formedelst Udbetalinger paa den, som hver kan anslaaes til omtrent $1\frac{1}{2}$ Million Rbd.; det er altsaa henimod 3 Millioner, som ere Bevægelsens samlede Resultat. Vel er det for næste Finantsaar kun calculeret til 1,300,000 Rbd., hvormod det for indværende Finantsaar er meget høiere beregnet, men i ethvert Tilfælde bliver der dog Saameget tilbage, at det maa være plensynligt, at det er en Sag, som fordrer stor Varsomhed saavel i finantffel som i andre Henseender. Forøvrigt synes nu nogen Stagnation at være indtraadt i Henseende til Indbetalingerne. Under Krigen var det naturligt, at det Phænomen viste sig, at der af Sparekassernes Midler gik meget mere ud, end der kom ind; senere er der imidlertid igjen blevet indbetalt endeel mere, end der er udgaet, men dette synes at være ophørt. I det sidstafsluttede Finantsaar 1851—52 er der kun indbetalt omtrent 14,000 Rbd. mere, end der er udgaet, hvormod der i det næstforegaaende Finantsaar var indbetalt et langt større Beløb, nemlig omtrent 647,000 Rbd. mere, end der var udbetalt, og ifølge den Erfaring, der allerede haves i den forløbne Deel af indværende Finantsaar, tør jeg antage, at Resultatet vil vise sig som i det sidstforløbne Finantsaar 1851/52; dog vil der snarere gaae mere ud af den svævende Statsgjæld, end der vil komme ind. Tiden er imidlertid endnu for kort til at afgive tilstræffelig Erfaring om Marsagerne

hertil, om det nemlig ubesluffende hidrører fra de oprettede Creditforeninger, eller om det tilslige grunder sig paa en mere almindelig Tendents, end der tidligere har fundet Sted hos Sparekasserne til at give deres Midler en mere frugtbringende Anvendelse, end der kan opnaaes ved at indsætte dem i Statskassen, i Forbindelse med, at denne nu er meget strengere i Henseende til de Betingelser, hvorunder den modtager Sparekassenmidler, end hidtil har været Tilfældet. Dette er vistnok antageligt; men man har endnu ikke paalidelige Talstørrelser, hvorpaa man i saa Henseende kan støtte sig. Hvorledes Indbetalinger og Udbetalinger have stillet sig fra Aaret 1848 indtil Udgangen af det senest forløbne Finantsaar, vil erfares af de ophlysende Anmærkninger, der ledsage Lovforslaget. — Jeg maa forøvrigt ogsaa bemærke, at det er en Sag, som saameget snarere turde egne sig til ikke endnu endelig at ordnes ved Lov, som en Lov om dette Anliggende ikke kunde angaae Kongeriget Danmark alene, men maatte angaae Monarchiet i dets Heelhed, og der er derfor maaffee under de nærværende Forhold den største Anledning til ikke endelig at see Sagen afgjort, men foreløbigt holde den i samme Stilling, hvori den har befundet sig under hele Krigen og i de før Krigen gaaende Aar.

Formanden: Lovudkastet skal blive omdeelt.

Den næste Sag paa Dagsordenen angaaer Udkast til Lov om Portofriheden i Finantsaaret 1853—54, som Finantsministeren vil forelægge. Finantsministeren har Ordet.

Finantsministeren: I forrige Rigsdagssession blev der af Regjeringen forelagt et Lovforslag, der gif ud paa at ordne Forholdet i Henseende til Correspondencen i Tjenestefølgere. Det vil nemlig være i det høitærede Things Grindring, at der i næstforegaaende Rigsdagssession blev vedtaget en Lov angaaende Portoreformen i det Hele, hvorved det blev bestemt, at fra indværende Finantsaars Begyndelse skulde al Portofrihed være ophørt. Det var fra første Færd af antaget, at det ikke lod sig gjøre at see Portofriheden standset i den fulde Udstrækning, hvori det blev